

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Oddělení silničního hospodářství
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

k č.j. KÚOK 130089/2018

V Přerově dne 10.1.2019
Naše zn. 6630/C

Navrhovatelka: **PhDr. Simona Sokolová, nar. 18.8.1964**
bytem Příční 1004, Velká Bystřice

*práv. zast. Mgr. Pavlem Piňosem, advokátem,
Piňos & Zavadilová, advokátní společnost, se sídlem Kramářova 3379,
Přerov I – Město, 750 02 Přerov*

Odůvodnění odvolání ze dne 29.10.2018

***proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 10.10.2018,
č.j. MMPr/133775/2018/Sko***

Datovou schránkou

I.

Dne 15.10.2018 bylo navrhovatelce doručeno rozhodnutí vydané dne 10.10.2018 Magistrátem města Přerova, Odborem stavebního úřadu a životního prostředí, Oddělením stavebního úřadu, pod č.j. MMPř/133775/2018/Sko, sp.zn. 2018/091104/STAV/SU/Sko (dále jen „Rozhodnutí“), jímž silniční správní úřad rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích takto:

- na částech pozemků p.č. 2312/3, 2151/1, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 v katastrálním území Velká Bystřice se nachází část veřejně přístupné účelové komunikace,
- na pozemku p.č. 2151/2 v katastrálním území Velká Bystřice se veřejně přístupná účelová komunikace nenachází.

Navrhovatelka podala proti Rozhodnutí v zákonné lhůtě dne 29.10.2018 odvolání, jímž napadá celou výrokovou část Rozhodnutí pro jeho nezákonnost a nesprávnost. Dne 31.12.2018 byla doručena navrhovatelce výzva k doplnění odvolání, které tímto odůvodňuje následovně.

II.

Jak konstatuje napadené Rozhodnutí, pro určení existence veřejně přístupné účelové komunikace musí být naplněny kumulativně čtyři znaky, které pro její vznik zákon a judikatura stanovují. Musí tedy jít o

1. stálou a v terénu patrnou dopravní cestu, která
2. naplňuje účel stanovený v zákoně, přičemž
3. její vlastník dal souhlas k obecnému užívání své cesty veřejností a
4. tato cesta naplňuje nutnou komunikační potřebu.

ad 1. – stálost a patrnost dopravní cesty v terénu

Dle ust. § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), je účelovou komunikací „*pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků*“. Účel nutné komunikační potřeby odůvodnili vlastníci okolních nemovitostí obhospodařováním zemědělských a lesních pozemků, což uvedli na místním šetření na místě samém konaném dne 2.8.2018, jakož i v následně doložených prohlášeních v rámci vedeného správního řízení. Z dostupných ortofotomap z průběhu let 2009 – 2015 je zřejmé, že tvrzená cesta nebyla v letech totožně identifikovatelná a viditelná (tedy nebyl naplněn znak její stálosti a patrnosti v terénu). K tomuto je nezbytné v návaznosti na tvrzený účel nutnosti komunikační potřeby akcentovat, že „*za účelovou komunikaci nelze prohlásit například louku, přes kterou sice vlastníci vzdálenějších luk odvázejí ze svých pozemků posečené seno, avšak nečiní tak vždy ve stejné trase, ale jezdí různě, takže na pozemku se nevytvoří vyjeté koleje buď vůbec, nebo jen v nezřetelných náznacích a na různých místech.*“ Takovéto dočasné sezónní cesty nenaplňují charakter stálého dopravního koridoru a stejně jako v posuzovaném případě nemohou naplňovat znak stálosti a patrnosti cesty v terénu. Správní orgán taktéž v Rozhodnutí nevymezil na přesně kterých pozemcích je jím tvrzená cesta (účelová komunikace) seznatelná a viditelná, čímž se nikterak nevypořádal s tvrzeným skutečným stavem v místě samém.

K tvrzení o v terénu znatelné cestě navrhovatelka upřesňuje, že nikoliv cesta, ale koleje „vyjeté“ průjezdem zemědělské techniky zapříčinily viditelnost a zdánlivost existence takové cesty. Jednalo

se o občasný a dočasný (nahodilý) průjezd jak strojů, tak i koní s povozem, kteréžto zajišťovaly dostatek zázemí a stravy pro v území pasený dobytek a koně.

Pokud by v území byla patrná sezónní cesta, pak její zánik nutno dovozovat povolením stavby „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“, a to rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, odboru životního prostředí pod č.j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi ze dne 30.8.2013, které nabylo právní moci dne 5.10.2013, když tato byla zahájena dne 28.5.2015 (dále jen „stavební povolení“). Stavebníkem předmětné stavby je navrhovatelka, která se stane následně i vlastníkem stavby. Je skutečností, že správní orgán se s touto zcela zásadní okolností významnou pro rozhodnutí ve věci nikterak nevypořádal, přestože informace sdělená navrhovatelkou byla ověřována u příslušného stavebního úřadu v rámci správního řízení právě ze strany prvostupňového správního orgánu. Vydání předmětného stavebního povolení předcházelo vydání územního rozhodnutí, jímž bylo předmětné území údolí Vrtova ve Velké Bystřici vymezeno pro navrhovaný účel stavby rybníka a stanoveny podmínky, jimiž se má zabezpečit i soulad s cíli a záměry územního plánování, včetně urbanistických hodnot v území, koordinace jednotlivých staveb a dalších opatření v území (v tomto případě zejména požadavky k ochraně životního prostředí). Je jednoznačné, že stavební povolení v návaznosti na jemu předcházející územní řízení, je pravomocným rozhodnutím o využití konkrétního území, kterým je údolí Vrtov v k.ú. Velká Bystřice (jež je předmětem rozhodování daného řízení vedeného prvoinstančním správním orgánem) a správní orgány (tj. příslušný stavební úřad, který vydal územní rozhodnutí na danou stavbu rybníka, a příslušný vodoprávní úřad jako speciální stavební úřad, který vydal stavební povolení na danou stavbu rybníka) již svými rozhodnutími jediné další využití tohoto území deklarovaly. Účastníky územního a stavebního řízení byli stávající i předchozí vlastníci dotčených nemovitostí, jejichž souhlas s tímto využitím území byl nezbytný pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení. Je tak zřejmé, že v rámci těchto řízení doložená prohlášení fyzických osob o nezbytnosti zajištění nutné komunikační potřeby prostřednictvím tvrzené účelové komunikace za účelem obhospodařování zemědělských/lesních pozemků, jsou zcela účelová, když tytéž osoby zcela dobrovolně souhlasily s umístěním a výstavbou stavby „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ v rámci územního a stavebního řízení. Správní orgán v Rozhodnutí naprosto ignoroval, že stavební povolení jakožto správní rozhodnutí je nejen konečné, ale i závazné a nezměnitelné jak pro všechny účastníky, tak pro správní orgány. Stavební povolení by se nezákonným Rozhodnutím stalo nevykonatelným, resp. Rozhodnutí by fakticky znamenalo realizaci stavby dle stavebního povolení na veřejné účelové komunikaci, což je nejen právně, ale i fakticky nemožné a zcela nepřípustné. Je zcela nezákonným postup správního orgánu, jímž tento ingeruje do materiální stránky rozhodnutí jiného správního orgánu, v tomto případě stavebního povolení příslušného stavebního úřadu. Ze shora uvedeného je tedy zcela evidentní, že zájmové území (údolí Vrtova) je obsazeno jak právně (pravomocným územním rozhodnutím a stavebním povolením na stavbu rybníka), tak i fakticky (zahájením stavby rybníka vč. řádného vymezení staveniště). Celé dotčené území údolí je na základě těchto správních rozhodnutí a zahájené stavební činnosti využito k jinému účelu, a proto zde nemůže být, resp. ani hypoteticky existovat, žádná veřejně přístupná účelová komunikace.

Správní orgán v odůvodnění Rozhodnutí konstatoval, že „*oseť trávou bylo Městem Velká Bystřice doloženo fotografií z místa ze dne 6.4.2017, kde je ještě patrná cesta*“ a dále, že „*osazením ohradníků bylo zamezeno užívání části cesty, pozemky byly v místě cesty osety trávou, v čehož důsledku se tak cesta stala neznatelnou v terénu. Na základě uvedených skutečností nelze mít za rozhodný stav zjištěný na místě dne 2.8.2018*“ a silniční správní úřad zjišťuje stav do cca dubna roku 2017, tzn. před osazením elektrických ohradníků a zatravnění cesty. Navrhovatelka se proti citovaným závěrům správního orgánu ohrazuje, když fotografie z místa ze dne 6.4.2017 (na níž je datum zapsáno ručně a nelze mít za prokázáno datum jejího pořízení) zachycuje pouze velmi malou část údolí Vrtov a z této v žádném případě nelze dovozovat jak datum pořízení snímku, tak plochu zatravnění tvrzené cesty. Je tak zcela zavádějící závěr správního orgánu o tom, že pozemky byly v místě cesty osety trávou,

čímž správní orgán dovozuje a vylučuje zcela nad rámec provedení dokazování přirozený zánik tvrzené cesty, resp. částí pozemků údolí. Současně správní orgán deklaroval zjištění stavu místa samého do cca dubna roku 2017, ale zcela v rozporu s tímto vycházel z ortofotomap z průběhu let 2009 – 2015. Správní orgán tedy nijak nezjistil stav pozemků v letech 2015 – 2017.

Dle navrhovatelky nebyla prokázána stálost a patrnost sporné cesty v terénu, čímž nebyl naplněn tento znak veřejně přístupné účelové komunikace.

ad 2. – naplnění účelu dopravní cesty stanoveného zákonem

Dle odůvodnění Rozhodnutí k soutisku ortofoto a katastrální mapy, z nichž je dle správního orgánu zřejmé, že „*tato cesta údolím řeky Vrtůvky nevede po pozemku parc. č. 2151/2 v katastrálním území Velká Bystřice, ale část této cesty v délce cca 100 m vede po sousedním pozemku parc. č. 2150, který však není předmětem tohoto deklaratorního řízení*“ navrhovatelka namítá, že výrok správního orgánu o tvrzené existenci účelové komunikace postrádá logiku i v návaznosti na výrok o tom, že na pozemku p.č. 2151/2 v k.ú. Velká Bystřice se veřejně přístupná účelová komunikace nenachází, neboť prostorovým vymezením tvrzené účelové komunikace nedošlo ke „spojení“ jednotlivých nemovitostí, jak definuje ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Je bez pochyb, že dopravní cesta (ať již k užití vozidly nebo chodci), vede vždy v ucelené trase z místa A do místa B (jedná se o spojnici), kdy v opačném případě (tj. vytržením části trasy tvrzené komunikace) nedochází k zajištění komunikačního spojení nemovitostí a nejedná se tak o dopravní cestu/spojnici.

Dle zákona musí dopravní spojnice naplňovat alespoň jeden ze tří účelů, kdy musí jít o cestu, která a) slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo b) ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo c) k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Správní orgán konstatoval: „*Že předmětná cesta slouží k obhospodařování lesních pozemků, vyplývá jak z prohlášení vlastníků sousedních pozemků, tak mimo jiné i z podmínky č. 15 stavebního povolení stavby „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“*“. Správní orgán mylně dovodil účel tvrzené cesty k obhospodařování lesních pozemků (bez bližší specifikace kterých konkrétně), ovšem zcela opominul alternativu jiné přístupové cesty, která prokazatelně pro tyto sousední pozemky existuje (míněno pozemky pravostranné podél Vrtůvky a dále veškeré pozemky za mostkem). Navrhovatelka k tomuto doložila správnímu orgánu k důkazu rozsáhlou fotografickou dokumentaci prokazující existující dopravní cestu ze směru od Přáslavic (která je takto částečně zapsána i v katastru nemovitostí), avšak správní orgán se touto argumentací a zejména zcela objektivní možností zajištění komunikačního spojení k nemovitostem sousedních pozemků nijak nezabýval (bližší k bodu ad 4. – nutná komunikační potřeba). Co se týče sousedních pozemků levostranných (ve směru od Velké Bystřice), pak k těmto je právě v rámci stavby „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ zachován v levé části údolí (pod lesem) 4-5 m široký manipulační pruh podél celého břehu rybníka nezbytně nutný pro přejezd lesní techniky potřebné k zajištění hospodaření v okolních lesích, což je podmínka č. 15 vyplývající ze stavebního povolení, která byla pro provedení vodního díla stanovena z titulu ochranného pásma lesa a byla stanovena na základě vyjádření Lesů České republiky, s.p. ze dne 27.1.2006 ve vztahu k jejich pozemkům p.č. 2155/5, p.č. 2155/6, p.č. 2162/4 v k.ú. Velká Bystřice (viz Příloha č. 1). Správní orgán tak nejen, že zcela nesprávně dovodil účel tvrzené cesty k obhospodařování lesních pozemků, když tento účel není dán, ale účelově interpretoval i podmínku č. 15 stavebního povolení. Je skutečností, že předmětný manipulační pruh jakožto součást stavby „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ je v území dle projektové dokumentace stavby zasazen výhradně jako levobřežní, a to v celé své délce, s vyústěním opět v lese, a to bez jakéhokoliv napojení na mostek či trasu manipulačního pruhu přes údolí lesa (viz Příloha č. 2 – mapa s vyznačením „manipulačního pruhu“). Na doplnění ve vztahu ke shora uvedenému navrhovatelka opětovně zdůrazňuje tu zcela zásadní skutečnost, že správním orgánem tvrzená sporná cesta nemůže sloužit jako komunikační potřeba (spojnice) k lesním pozemkům nacházejícím se po její levé straně

směrem od Velké Bystřice (pozemky před mostkem přes drobný vodní tok Vrtůvka), neboť mezi spornou cestou a těmito lesními pozemky se nachází další pozemky, jejichž veřejný přístup není zajištěn (neexistuje). Tvrzená cesta tak fakticky nemůže znamenat přístup k lesním pozemkům.

Navrhovatelka trvá v návaznosti na výše uvedené skutečnosti na tom, že nebyl naplněn jakožto další definiční znak účel tvrzené dopravní cesty, a to obhospodařování lesních pozemků.

ad 3. – souhlas vlastníka s obecným užíváním dopravní cesty

Jak uvedl správní orgán v Rozhodnutí, „ze svědeckých výpovědí vlastníků sousedních pozemků doložených silničnímu správnímu úřadu dne 30.8.2018 vyplývá, že od nepaměti vedla dopravní cesta podél řeky Vrtůvky údolím Vrtova. V oblasti byly provedeny meliorace a cesta byla posunuta přibližně v letech 1975 – 1980 do horních částí na parcely č. 2312/3, 2151/1, 2151/2, 2151/3, 2151/4, 2151/5, 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/10 a 2153/12 v katastrálním území Velká Bystřice“. Nejen, že v daném řízení nebyl správním orgánem proveden žádný důkaz svědeckou výpovědí (jak nesprávně uvádí na několika místech odůvodnění svého rozhodnutí), ale je faktem, že historická dopravní cesta podél řeky Vrtůvky je patrná z historické mapové situace (viz Příloha č. 3), kdy rozhodně nelze souhlasit, že může dojít k posunutí cesty podél Vrtůvky o desítky metrů směrem do centra údolí Vrtova. Dopravní cesta podél Vrtůvky v minulosti samovolně (jejím faktickým neužíváním a neexistencí nutné komunikační potřeby) zanikla. Vliv meliorace na „posunutí“ cesty je rovněž zcela iracionální, když meliorací se rozumí soubor opatření vedoucích ke zlepšení úrodnosti půd. Správní orgán se ani v tomto případě absolutně nevypořádal s logickým výkladem prohlášení, jež jsou součástí správního spisu.

Dále správní orgán v Rozhodnutí uvedl, že „i vlastník pozemků, který měl právo stavět (pan Petr Možíš a pan Rostislav Krumpholc) na stavbu „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ (dále jen „stavba“), cestu respektoval. Nová cesta lokalitou Vrtov podél řeky Vrtůvka byla součástí projektu na stavbu...“. V tomto případě není zřejmé, z čeho správní orgán dovozuje respektování tvrzené cesty panem Petrem Možíšem a panem Rostislavem Krumpholcem, když dle projektové dokumentace ke stavebnímu povolení má být v území trasy tvrzené komunikace umístěna a realizována stavba „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“.

Navrhovatelka akcentuje, že ona sama nesouhlasí a nikdy nesouhlasila s veřejným užíváním údolí Vrtov, jehož je převážnou majitelkou. Právní předchůdci navrhovatelky užívali pozemky p.č. 2153/1, 2153/3, 2153/8, 2153/9, 2153/12 a 2153/10 vše v k.ú. Velká Bystřice k zemědělským účelům, a to do doby, než začala příprava realizace stavby rybníka. Z tohoto je zřejmé, že předmětná část sporné cesty nemohla vzniknout, ani existovat. Ostatně pozemky v údolí Vrtova nabývala navrhovatelka v plném přesvědčení o neexistenci tvrzené dopravní cesty, a to zejména s ohledem na situaci danou projektovou dokumentací ke stavebnímu povolení. Je evidentní, že pokud byly dány předchozími vlastníky dotčených pozemků (Marie Krumpholcová, Rostislav Krumpholc, Miluše Pazderová, Marta Vlácilová, Česká republika – Zemědělská vodohospodářská správa, Česká republika – Lesy České republiky, s.p., Město Velká Bystřice) souhlasy/povolení k využití předmětných pozemků k realizaci stavby „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“, a to uzavřením smlouvy o právu provést stavbu (jakožto nezbytným předpokladem pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení) se stavebníkem panem Petrem Možíšem (jehož práva byla převedena na navrhovatelku), pak je zřejmé, že minimálně tyto osoby nejen, že svým aktivním právním jednáním umožnily legalizaci stavby, ale současně neprohlašovaly a nepodmiňovaly realizaci stavby existencí nyní účelově tvrzené účelové komunikace, resp. ani v tomto kontextu nikterak nebrojili proti záměru ani shora uvedeným správním rozhodnutím k realizaci stavby rybníka.

Správní orgán dále uvedl, že „*Město Velká Bystřice doložilo sdělení, ve kterém vyjádřilo souhlas se stavbou, s prodejem pozemků pro stavbu, za podmínky zachování cesty, z čehož vyplývá že tehdejší vlastník (Město Velká Bystřice) cestu považoval za VPÚK, že cesta byla i v roce 2006 považována VPÚK, a vyjádřil podmínku jejího zachování*“. V tomto případě nelze než označit závěry správního orgánu za absurdní. Ve vyjádření ke stavbě rybníku Města Velká Bystřice ze dne 6.3.2006 je naopak uvedeno, že „*Město Velká Bystřice, odbor výstavby, nemá námitek se stavbou rybníku. Projektovaná stavba „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ je v souladu s územním plánem SÚ Velká Bystřice. Dne 2.3.2006 zastupitelstvo města Velká Bystřice schválilo na svém 21. jednání prodej pozemků p.č. 2152/15, 2152/11, 2152/12 a 2153/4 panu Petru Mojžíšovi a panu Rostislavu Krumpholcovi s podmínkou zřízení věcného břemene průchodu a průjezdu pro město o minimální šířce 3,5 m a jeho zapsání do katastru*“. Je jednoznačné, že se jednalo o souhlas se stavbou rybníka, přičemž vyjádření neobsahuje „podmínku zachování cesty“ jak naprosto nesprávně dovodil správní orgán a rovněž žádné indicie, z nichž by bylo možné dovozovat tehdy tvrzenou existenci účelové komunikace. Právě naopak Město Velká Bystřice shledalo stavbu souladnou s platným územním plánem a usnesením orgánu obce stanovilo jako podmínku úplatného převodu výše specifikovaných pozemků panu Mojžíšovi a panu Krumpholcovi zřízení věcného břemene průchodu a průjezdu pro město a jeho zapsání do katastru. Skutečnost, že ke vzniku věcného břemene nedošlo, je však v posuzovaném případě zcela irelevantní, když bylo výlučně vůlí a odpovědností Města Velká Bystřice, zda dojde k naplnění celého usnesení orgánu obce a nelze vyloučit ani pozdější revokaci citovaného usnesení. Nezbytné je však akcentovat, že podmínka Města Velká Bystřice pro zřízení věcného břemene průchodu a průjezdu pro město, je institut soukromoprávní s následky, tj. právy výlučně pro Město Velká Bystřice, i kdyby takové věcné břemeno vzniklo. Je naprosto iracionální dovozovat, že tímto požadavkem Město Velká Bystřice „vyjádřilo podmínku zachování“ tvrzené účelové komunikace, když nejen, že pozemky specifikované shora uvedeným usnesením orgánu obce jsou umístěny v údolí Vrtov podél řeky Vrtůvky a nijak nezasahují do trasy tvrzené účelové komunikace (tedy vůbec nijak nesouvisí s předmětem řízení vedeného prvoinstančním orgánem v nyní projednávané věci, kdy navíc Město Velká Bystřice nikdy v minulosti nevlastnilo žádný z pozemků, na nichž má dle mínění správního orgánu existovat tvrzená účelová komunikace), ale v samotném institutu veřejně přístupné účelové komunikace se mísí právní režim práva veřejného s právem soukromým a veřejná přístupnost komunikace předurčuje její charakter jakožto jejím oprávněným subjektům neomezený. V souvislosti se souhlasem Města Velká Bystřice z r. 2006 je taktéž podstatné vzít v úvahu, že již v tomto roce město (jakož i ostatní dotčení vlastníci pozemků, kteří uzavřeli smlouvu o právu provést stavbu) prokazatelně věděli o záměru stavebníka realizovat stavbu „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“, s touto písemně souhlasili a nikdy nenamítali existenci tvrzené veřejně přístupné účelové komunikace. Kdy navíc stále platí to, že vydáním územního rozhodnutí a stavebního povolení došlo k právnímu zániku správním orgánem tvrzené účelové komunikace.

Stejně absurdní je pokračující odůvodnění správního orgánu o tom, že „*stejně tak nový vlastník (pan Petr Možíš a pan Rostislav Krumpholc), který byl vázán souhlasem předchozího vlastníka s obecným užíváním VPÚK, souhlasil s obecným užíváním. Tímto souhlasem je tedy vázán i současný vlastník pozemků, kterým je žadatel*“. Pan Petr Možíš a pan Rostislav Krumpholc nebyli „vázáni“ žádným souhlasem s užíváním veřejně přístupné účelové komunikace, neboť žádný souhlas s užíváním veřejně přístupné účelové komunikace neexistoval. Pan Možíš a pak Krumpholc, resp. nyní navrhovatelka, je oprávněna na základě udělených souhlasů naopak realizovat bez jakýchkoliv omezení stavbu „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“.

Vzhledem k tomu, že vlastníků dotčených pozemků, jakož i Městu Velká Bystřice byl prokazatelně znám další účel využití údolí Vrtov a s tímto jmenovaní výslovně souhlasili, nemohla udělit navrhovatelka ani konkludentní souhlas s užíváním sporné cesty (od právní moci stavebního povolení byla lokalita vázána tímto rozhodnutím, resp. bylo záležitostí stavebníka, kdy započne s realizací

stavby „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“). Navrhovatelka má tak za prokázané, že ani v tomto definičním znaku účelové komunikace nebyl tento bod naplněn.

ad 4. – nutná komunikační potřeba

Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že „žadatelem tvrzený alternativní přístup od obce Práslavice je délky více jak 4 km s nevhodnou konfigurací terénu“ a dále popsal trasu alternativního přístupu, když „poslední část navrhovaného alternativního přístupu vede přes soukromé pozemky p.č. 910/55, p.č. 910/56 v k.ú. Práslavice u Olomouce a pozemek p.č. 2164/1 v k.ú. Velká Bystřice (které užívá paní Dragůňová), evidovaných v katastru nemovitostí jako druh pozemku trvalý travní porost, způsob ochrany zemědělský půdní fond, na nichž byl v době místního šetření umístěn elektrický ohradník a nebyl tedy v době místního šetření navržený alternativní přístup možný. Paní Dragůňová prohlásila, že odstranila elektrické ohradníky z užívaných pozemků, žadatel tuto skutečnost doložil fotografiemi pořízenými na místě dne 20.8.2018“. Navrhovatelka zásadně nesouhlasí s tvrzením správního orgánu o nevhodné konfiguraci terénu alternativního přístupu od Práslavic. Nejen, že dopravní značení u vjezdu na účelovou komunikaci č. B13 je zcela bez významu, když další odbočující účelovou komunikací lze dojet na místo napojení na lesní část alternativního přístupu bez jakéhokoli omezení dopravním značením, ale zejména navrhovatelka doložila podrobnou fotodokumentací celou trasu lesní části alternativní komunikace, z níž je patrný zcela bezproblémový přístup a příjezd. Uvedené dopravní značení současně omezuje na komunikaci pohyb vozidel nad 5 tun, což je v posuzované věci naprosto irelevantní, neboť námitkou dotčených vlastníků je přístup a příjezd osobním vozidlem s přívěsem, což dodatkové tabuli zcela odpovídá. Pokud správní orgán přes prohlášení učiněné paní Dragůňovou neověřil na místě samém přístupnost a terén alternativní komunikace (která je navíc částečně zapsána v katastru nemovitostí pro způsob využití ostatní komunikace a toto správní orgán rovněž nijak nezohlednil, přestože se jedná o významnou okolnost právní), jsou závěry správního orgánu zcela nesprávné, nezákonné, ničím nepodložené a ve finále zatěžují napadené Rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť nejsou vystavěny na skutečných a prokazatelných okolnostech skutkových a právních. Navrhovatelka trvá na tom, že jí tvrzený alternativní přístup je plně přístupný, jak obvyčejem užívanou komunikací, tak částečně komunikací zapsanou v katastru nemovitostí. Tvrzená účelová komunikace (předmět řízení) tak nepředstavuje nezbytnou komunikační spojnici a není zde dán dostatečný veřejný zájem na omezení vlastnického práva. K délce alternativní cesty navrhovatelka konstatuje, že kratší trasa sporné cesty z ní nečiní komunikaci nezbytnou. To, jak je tato alternativní cesta dlouhá, je zcela irelevantní. Ostatně, jak dovozuje i komentář zákona o pozemních komunikacích „pokud by šlo o pouhou „cestu z pohodlí“, bez které se komunikační vztahy v dané lokalitě bez potíží obejdou, pak taková cesta může existovat pouze tak dlouho, dokud souhlas vlastníka s jejím užíváním trvá (jde tedy, nadneseně řečeno, o jakousi výprosu)“. Konečně je třeba apelovat i na důvod samotných dotčených vlastníků nemovitostí podél alternativní komunikace, kteří tvrzením o sporné komunikaci dokazují existenci a napojení na alternativní komunikaci, přičemž neúměrným a nezákonným omezením vlastnického práva potvrzením sporné cesty, by se jednalo pouze o „cestu z pohodlí“.

Dle nálezu Ústavního soudu sp.zn. II. ÚS 268/06 „vedle nezbytného souhlasu vlastníka je podmínkou veřejného užívání soukromého pozemku též existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby. Z dnešních hledisek posuzování legitimních omezení základních práv se totiž jedná o nezbytnou podmínku proporcionality omezení. Zjednodušeně řečeno, existují-li jiné způsoby, jak dosáhnout sledovaného cíle (zajištění komunikačního spojení nemovitostí), aniž by došlo k omezení vlastnického práva, je třeba dát před omezením vlastnického práva přednost těmto jiným způsobům“. Stejný závěr vyslovil Ústavní soud v nálezech sp.zn. III. ÚS 2942/10, II. ÚS 3608/10, I. ÚS 263/11.

Navrhovatelka má za to, že v návaznosti na výše uvedené skutečnosti nebyl naplněn ani jeden ze čtyř definičních znaků veřejně přístupné účelové komunikace.

III.

Nad rámec výše uvedeného je nezbytné poukázat na nutnost posouzení aspektu způsobilosti právní, kdy navrhovatelka trvá na tom, že dočasné užívání pozemků v údolí Vrtov nebylo dočasně znemožněno pouze s ohledem na přípravy stavby „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“, o čemž prokazatelně věděli a souhlasili s ním jak Město Velká Bystřice samotné, tak dotčení vlastníci pozemků. Sporná cesta, pokud byla skutečně užívána, o čemž navrhovatelka nemá žádných poznatků a k užití nemovitostí v jejím vlastnictví udělovala jednou ročně souhlas Městu Velká Bystřice k novoročnímu průchodu občanů, tak mohla plnit maximálně funkci dočasnou.

Navrhovatelka je s ohledem na shora uvedené skutečnosti plně přesvědčena, že ve správním řízení a při vydání Rozhodnutí správní orgán nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci (skutkový i právní), o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán zcela nezákonně dovozoval skutečnosti, které z podkladů nevyplývaly (ad 3. – z usnesení orgánu Města Velká Bystřice dovodil správní orgán zcela nezákonně „vyjádření podmínky zachování“ tvrzené účelové komunikace, neprovedl důkaz výsledkem dotčených osob, neprovedl důkaz ohledáním trasy alternativní komunikace, ač mu bylo známo, že dočasně umístěné ohradníky byly odstraněny), a především správní orgán nepřihlédl ke skutečnosti, že území Vrtova je tzv. právně obsazené pravomocným stavebním povolením ke stavbě „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“. Současně navrhovatelka konstatuje, že v území je vytyčeno staveniště a do vymezené lokality je „přístup zakázán“ (viz Příloha č. 4 – fotodokumentace). Lze tedy uzavřít, že Rozhodnutí je ve svém souhrnu nezákonné, nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, správní orgán nezjistil stav věci řádně a úplně a založil Rozhodnutí na nesprávném právním posouzení. Nedostatkem shledává navrhovatelka taktéž i to, že přílohou Rozhodnutí není grafické znázornění sporné cesty, tzn. že není nikterak zřejmé a seznatelné, kde tato správním orgánem tvrzená cesta by se snad měla nacházet.

Navrhovatelka má za to, že v řízení nebyla prokázána podmínka potřeby sporné cesty, jakož ani nezbytná podmínka proporcionality omezení vlastnického práva navrhovatelky. Veškeré zmiňované vady řízení jsou však marginální ve světle pravomocného stavebního povolení, které je spolu s uzavřenými smlouvami o právu provést stavbu dostatečným podkladem o právní obsazenosti území v souladu s principy územního plánování. Jedná se o rozhodnutí konečné, závazné a nezměnitelné jak pro všechny účastníky, tak pro správní orgány.

Lze tak shrnout, že Rozhodnutí je na základě nesprávného právního hodnocení nezákonné. Navrhovatelka navrhuje, aby odvolací orgán napadené Rozhodnutí změnil a rozhodl o tom, že sporná cesta jakožto veřejně přístupná účelová komunikace neexistuje.

PhDr. Simona Sokolová

Příloha č. 1 – vyjádření Lesů ČR, s.p.

Příloha č. 2 – mapa s vyznačením „manipulačního pruhu“ (v listinné podobě bude zasláno i poštou)

Příloha č. 3 – historická mapa

Příloha č. 4 – aktuální fotodokumentace údolí Vrtov